

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Coperta și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DRĂGOIANU, ANY

Fiul Harului : teatru / Any Drăgoianu. -

Apahida : Neuma, 2024

ISBN 978-630-6592-41-8

821.135.1

ANY DRĂGOIANU

FIUL HARULUI

TEATRU

Editura
NEUMA
2024

LOCUL ACȚIUNII: Acțiunea se desfășoară într-un salon de psihiatrie unde fusese internat cu trei zile în urmă Petru, politicianul afacerist, care voia să scape de pușcărie, dar și de urmărirea colegilor interlopi. Medicul și asistenta primeau bani și de la soția lui Petru, dar și de la interlopi, ca să îl lichideze. În toată nebunia descrisă, apare Intrusul, un personaj angelic, uneori cald, alteori foarte tăios. Cadrul este simplist, nu există ferestre, doar o ușă și 2 paturi.

ACTUL I

SCENA I

(Psihiatrul și asistenta stau pe pat, pun întrebări și completează fișele, iar Petru pare speriat, se ridică și se așază pe patul său de mai multe ori.)

Psihiatrul: Domnule Petru, noi vă oferim protecție așa cum ne-am înțeles cu soția dumneavoastră, că ne cunoaștem din copilărie și vrem să vă simțiți confortabil.

Petru: Vă mulțumesc! Sper...

Asistenta: Până la urmă, ce trec în fișă?

Psihiatrul: Ce ai trecut și la ceilalți care au stat în acest salon.

Petru: Și cu ei ce s-a întâmplat?

Asistenta: *(făcând cu ochiul psihiatrului)* Nu putem discuta despre asta cu dumneavoastră. Sunt secrete profesionale.

Petru: Sunt politicieni? Măcar atât aş vrea să aflu, dacă se poate...

Psihiatrul: (*zâmbind*) Unii erau, alții, nu...

Petru: (*îngrijorat*) Cum adică, erau? Nu mai sunt, sau vorbiți așa pentru că s-au externat?

Asistenta: (*râzând*) Unii da, alții, nu... Adică, noi nu le verificăm statutul după ce părăsesc spitalul. Rolul nostru se termină odată ce au fost externați. Doar nu vreți să îi căutăm și după aceea, să le ducem flori și bomboane?

Psihiatrul: (*ironic*) Noi îi ținem o perioadă, până se liniștesc furtunile din viețile lor, apoi pleacă. Aici nu e Sanatoriu să îi ținem până se îndură Cel de Sus de ei.

Asistenta: Într-o oră veți primi mâncare și am înțeles de la soție că vă trimite cărți, ziare, să vă faceți de lucru...

Petru: Un radio sau un televizor, nu pot să am?

Psihiatrul: (*lovindu-se cu palma peste frunte și ridicând tonul*) Ei, asta-i bună! Dumneavoastră doriți să atragem atenția întregului personal? Oamenii de aici vă cred bolnav, nebun... și am zis să fim discreți, noi nu facem serviciile astea pentru oricine. Dumneavoastră sunteți o excepție, că de, aveți o soție generoasă care vă vrea la adăpost.

Asistenta: (*pe un ton pisicos și făcând ochi dulci Psihiatrului*) Eu am zis să nu mă implic, e un lucru ilegal și nu vreau să ratez șansa de a avea o familie, o viață liniștită. Dumneavoastră vă dați seama că noi putem fi prinși cu prefăcătoria asta și riscăm închisoarea? Pentru câțiva lei să ne stricăm reputația?

Petru: (*rușinat*) Îmi pare rău, nu m-am gândit... Să-i transmiteți soției să vă achite datoria, poate să vă dea și bonusuri, că sunteți oameni de treabă.

Psihiatrul: (*chicotind și mângâind-o provocator pe asistentă*) Așa se schimbă situația, veți primi și friptură la masa de prânz.

Asistenta: (*râzând*) Poate și un măr.

Psihiatrul: (*trăgând-o afectuos spre el*) Evo, Evo, cum vii tu cu ispitele!

Asistenta: (*prinzându-l de mână iese cu el*) Vreau să văd cum lupți cu ispitele!

SCENA II

(Petru e întins pe pat cu ochii pironiți în tavan și Asistenta intrând cu ziare și două cărți)

Asistenta: *(exaltată)* A trecut soția pe la noi și i-am transmis mesajul dumneavoastră. A fost foarte amabilă, mi-a promis că va proceda întocmai. Am pus și cărțile astea două, că oricum nu le citea nimeni: „Mai mult decât un tâmplar“ de Josh McDowelle și „Cu Dumnezeu în subterană“ de Richard Wurmbrand.

Petru: *(rușinat)* Adevărul e că nu am răsfoit o carte din tinerețe.

Asistenta: Sunt religioase.

Petru: Mda. Cu Dumnezeu n-am avut nicio treabă. Bunicul meu a fost preot, un unchi, pastor, dar eu nu am frecventat bisericile.

Asistenta: *(ironic)* Aici, nici atât nu-L veți întâlni. Ha, ha, ha.

Petru: Sunt convins. Eu mă ascund de fapte ilegale, nu are de ce să mă ajute, asta dacă există.

Asistenta: *(râzând copios)* Pe mine nici atât să nu mă întrebați, că nu le am cu de-astea.

Petru: Mi-e foarte greu fără telefon. Aș da oricât...

Asistenta: Pentru toți banii din lume, știți că nu se poate, v-ar intercepta imediat. Voi vedea ce pot face să vă aduc laptopul meu, Cd-uri cu muzică, piese de teatru, filme... Asta pe parcurs, dar fără conexiune la internet.

Petru: Ar fi minunat. Vă mulțumesc, sunteți tare generoasă!